

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่มหาบัณฑิต จำนวน 108 คน และได้รับคืนรวม 99 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.67 ของจำนวนที่ส่งไปทั้งหมด และได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 อายุของมหาบัณฑิต

กลุ่มอายุ	ร้อยละ
51 - 55 ปี	1.02
46 - 50 ปี	3.06
41 - 45 ปี	9.18
36 - 40 ปี	26.53
31 - 35 ปี	38.78
26 - 30 ปี	21.43
รวม	100.00

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 31 ถึง 35 ปี ร้อยละ 38.78 รองลงมา คือ กลุ่มอายุ 36 ถึง 40 ปี คือ ร้อยละ 26.53

ตารางที่ 2 สาขาวิชาที่มหายันติดสำเร็จในระดับปริญญาบัณฑิต

วิชาเอกและวิชาโท	ร้อยละ
วิชาเอก	
พลศึกษา	83.68
ชีววิทยา	6.12
สุขศึกษา	4.08
สังคมศึกษา	3.06
อื่น ๆ	3.06
วิชาโท	
สังคมศึกษา	26.53
สุขศึกษา	17.35
ชีววิทยา	16.33
คณิตศาสตร์	10.21
พลศึกษา	6.12
ภาษาอังกฤษ	6.12
อื่น ๆ	11.22
ไม่มีวิชาโท	6.12

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่าวิชาเอกที่มหายันติดสำเร็จในระดับปริญญาบัณฑิตมากที่สุด คือ วิชาพลศึกษา คือ ร้อยละ 83.68 ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ นั้นมีจำนวนน้อย และวิชาโทที่มหายันติดสำเร็จในระดับปริญญาบัณฑิตมากที่สุด คือ สังคมศึกษา ร้อยละ 26.53 นอกจากนั้นเป็นสาขาวิชาอื่นที่มีจำนวนที่กระจายใกล้เคียงกันและบางคนไม่มีเลือกเรียนวิชาโท ส่วนมหายันติดที่เรียนวิชาโทพลศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตมีเพียงร้อยละ 6.12

ตารางที่ 3 สถานศึกษาที่มหายันติศึกษาสำเร็จในระดับปริญญาบัณฑิต

สถานศึกษาที่สำเร็จ	ร้อยละ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	65.31
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	15.31
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา	11.22
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน	4.08
มหาวิทยาลัยมหิดล	4.08
รวม	100.00

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่ามหายันติศึกษาสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตมากที่สุด คือ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือ ร้อยละ 65.31 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ร้อยละ 15.31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 การศึกษาต่อของมหาบัณฑิตหลังสำเร็จปริญญาโทแล้ว

ระดับการศึกษา	ในประเทศร้อยละ	ต่างประเทศร้อยละ
ปริญญาตรีบัณฑิต	1.02	1.02
ปริญญาโทบัณฑิต	1.02	1.02
ปริญญาบัณฑิต	2.04	0.00
ประกาศนียบัตร	0.00	1.02
รวม	4.08	3.06

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่ามหาบัณฑิตได้ทำการศึกษาต่อหลังสำเร็จปริญญาโทแล้วในประเทศ ร้อยละ 4.08 ต่างประเทศร้อยละ 3.06

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 หน้าที่การงาน สังกัดและการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารของ
มหาวิทยาลัย

หน้าที่การงาน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่	
อาจารย์	92.86
นักวิชาการ	3.06
ศึกษานิเทศก์	1.02
ผู้ฝึกสอนกีฬา	1.02
ข้าราชการตำรวจ	1.02
ผู้บริหารสำนักงานองค์การส่งเสริมกีฬา สาขาภูมิภาค	1.02
สังกัดที่มีมหาวิทยาลัยทำงานอยู่	
รัฐบาล	97.96
รัฐวิสาหกิจ	0.00
เอกชน	2.04
การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร	
บริหารค่านพลศึกษา	22.45
บริหารค่านสุขศึกษา	6.12
บริหารค่านสถานศึกษาและอื่น ๆ	15.31

จากตารางที่ 5 จะเห็นวามหาบัณฑิตทำงานในตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด คือ ร้อยละ 92.86 ส่วนตำแหน่งอื่น ๆ มีน้อยมาก สังกัดที่มีมหาวิทยาลัยทำงานอยู่มากที่สุด คือ สังกัดของรัฐบาลส่วนสังกัดเอกชนนั้นมีน้อยมาก ในค่านการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร นั้น พบว่า มหาวิทยาลัยได้ทำหน้าที่บริหารค่านพลศึกษามากที่สุด คือ ร้อยละ 22.45 รองลงมาคือ บริหารสถานศึกษาและอื่น ๆ ร้อยละ 15.31

ตารางที่ 6 เหตุจูงใจมหาบัณฑิตไปทำการศึกษาที่บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เหตุจูงใจ	ร้อยละ
1. มีเพื่อนเรียนอยู่หรือเพื่อนแนะนำชักชวน	4.08
2. ต้องการเพิ่มคุณวุฒิในหน้าที่การงาน	58.16
3. ต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน	90.82
4. ผู้บังคับบัญชาแนะนำให้ไปสอบ	0.00
5. เนื่องการทำงานต้องการ เปลี่ยนบรรยากาศชีวิตประจำวัน	10.20
6. ต้องการเพิ่มคุณวุฒิเพื่อหาโอกาสทำงานที่พอใจหรือมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าเดิม	63.27
7. อื่น ๆ	11.22

จากตารางที่ 6 จะเห็นว่าเหตุจูงใจที่สำคัญของมหาบัณฑิตไปศึกษาต่ที่บัณฑิตวิทยาลัยมากที่สุด คือ ต้องการหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการทำงาน ร้อยละ 90.82 รองลงมา คือ ต้องการเพิ่มคุณวุฒิเพื่อหาโอกาสทำงานที่พอใจหรือมีโอกาสก้าวหน้ามากกว่าเดิม ร้อยละ 63.27

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำ
ความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหบัณฑิตไปใช้ในค่าน
การบริหาร

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. สามารถบริหารงานทั่วไปได้ดีขึ้น	3.27	0.66
2. สามารถบริหารงานบุคลากรได้ดีขึ้น	3.02	0.73
3. สามารถบริหารงานวิชาการได้ดีขึ้น	3.58	0.61
4. สามารถบริหารงานค่านงบประมาณได้ดีขึ้น	2.64	0.80
5. สามารถวางแผนการบริหารงานค่านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น	3.31	0.71
6. สามารถจัดประชุมหรือสัมมนาเพื่อปรับปรุงหน่วยงานใน ค่านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	3.26	0.75
7. สามารถบริหารหลักสูตร (วิเคราะห์ สัมมนา ปรับปรุง แก้ไขและการนำไปใช้) ได้ดีขึ้น	3.38	0.73
8. สามารถประเมินผลการบริหารงานค่านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	3.30	0.71
9. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของ
มหบัณฑิตไปใช้ในค่านการบริหารวิชาการนั้นอยู่ในระดับมาก ส่วนการบริหารงานทั่วไป
งานบุคลากร งบประมาณ การวางแผนการบริหาร การจัดประชุมสัมมนาเพื่อปรับปรุงหน่วย
งานค่านต่าง ๆ การบริหารหลักสูตรและการประเมินผลการบริหารงานค่านต่าง ๆ นั้นได้
ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหบัณฑิตไปใช้ในค่านการนิเทศ

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. สามารถนิเทศการ เรียนการสอนได้ดีขึ้น	3.27	1.03
2. สามารถนิเทศการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น	3.27	0.87
3. สามารถแนะแนวการศึกษาต่อให้นักเรียนนักศึกษา และเพื่อนครูได้ดีขึ้น	3.33	0.70
4. สามารถแนะแนวการทำงานแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ดีขึ้น	3.29	0.78
5. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหบัณฑิตไปใช้ประโยชน์ในค่านการนิเทศการ เรียนการสอน การปฏิบัติงาน การแนะแนวการศึกษาต่อให้นักเรียนนักศึกษาและเพื่อนครู รวมทั้งการแนะแนวการทำงานแก่ผู้สำเร็จการศึกษานั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้นำ
ความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหามัณฑิตไปใช้ในค่าน
การสอน

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. สามารถวางแผนการสอนได้ดีขึ้น	3.71	0.51
2. สามารถปรับปรุง คัดแปลงและเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมได้ดีขึ้น	3.69	0.56
3. สามารถมีปรัชญาการสอนที่ถูกต้องแน่นอน	3.71	0.55
4. มีหลักการสอนภาคทฤษฎีที่ดีขึ้น	3.74	0.51
5. มีหลักการสอนภาคปฏิบัติที่ดีขึ้น	3.40	0.84
6. สามารถใช้หลักสูตรได้ถูกต้องยิ่งขึ้น	3.52	0.69
7. สามารถคนควาและจัดทำตำรา เอกสาร วารสาร สำหรับ ประกอบการสอนได้ดีขึ้น	3.73	0.51
8. สามารถจัดประสบการณ์การฝึกงานค่านต่าง ๆ แก่นักเรียน นักศึกษาได้ดีขึ้น	3.50	0.72
9. สามารถแก้ปัญหาการสอนได้ดีขึ้น	3.66	0.57
10. สามารถทำโครงการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นได้ดีขึ้น	2.94	1.01
11. สามารถแนะนำตำรา เอกสาร วารสาร ใ้แก่นักเรียน นักศึกษาและครูอื่นได้ดีขึ้น	3.66	0.59
12. สามารถจัดทำตำราหรือคู่มือการเรียนการสอนได้ดีขึ้น	3.55	0.70
13. สามารถประเมินผลการสอนได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์	3.61	0.58
14. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 9 จะเห็นว่ากรนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของ
มหามัณฑิตไปใช้ในค่านการสอน คือ การวางแผนการสอน การปรับปรุง คัดแปลง และเลือก

วิธีสอน การมีปรัชญาการสอนที่ถูกต้องแน่นอน การมีหลักการสอน ทัศนคติที่ดีขึ้น การใช้
 หลักสูตรใดถูกต้อง การค้นคว้าจัดทำตำรา เอกสาร วารสารสำหรับประกอบการสอน
 การแก้ปัญหาการสอน การแนะนำตำรา เอกสาร วารสารให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษาและครู
 อื่น การจัดทำตำราหรือคู่มือการเรียนการสอน และการประเมินผลการสอน ได้ใช้ประ
 โยชน์ในระดับมาก ส่วนการมีหลักการสอนภาคปฏิบัติที่ดีขึ้น การจัดประสบการณ์ฝึกงานค่าน
 ต่าง ๆ แก่นักเรียนนักศึกษาและการทำโครงการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นนั้นได้ใช้ประ
 โยชน์ในระดับปานกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ในการจัดการวัดผล

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. เข้าใจถึงวัตถุประสงค์การวัดผลดีขึ้น	3.77	0.42
2. สามารถตั้งเกณฑ์และเลือกวิธีวัดผลได้ดีขึ้น	3.72	0.47
3. สามารถเข้าใจหลักและวิธีการวัดผลดีขึ้น	3.76	0.43
4. สามารถวัดผลได้ถูกต้องตามความมุ่งหมาย	3.69	0.46
5. สามารถสร้างเครื่องมือการวัดผลได้ถูกต้องเหมาะสม	3.41	0.64
6. สามารถวิเคราะห์และตีความหมายการวัดผลด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	3.50	0.58
7. สามารถให้คะแนนได้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น	3.61	0.60
8. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ในด้านความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์การวัดผล การตั้งเกณฑ์และเลือกวิธีวัดผล ความเข้าใจหลักและวิธีการวัดผล การวัดผลได้ถูกต้องตามความมุ่งหมายและการให้คะแนนได้ถูกต้องเหมาะสมนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับมาก ส่วนการสร้างเครื่องมือการวัดผลได้ถูกต้องเหมาะสมและการวิเคราะห์และตีความหมายการวัดผลด้านต่าง ๆ นั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของกรนำ
ความรูและประสบการณ์จากการศึกษาของมหาบัณฑิตไปใช้ในด้าน
สถานที่และอุปกรณ์กับคานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
<u>คานสถานที่และอุปกรณ์</u>		
1. สามารถจัดหา คัดแปลง และเก็บรักษาอุปกรณ์การเรียน อย่างถูกต้องและประหยัด	3.17	0.76
2. สามารถปรับปรุง คัดแปลง สถานที่เรียนพลศึกษาได้ดีขึ้น	3.17	0.87
3. สามารถปรับปรุงสถานที่เรียนพลศึกษาให้ถูกสุขลักษณะดีขึ้น	3.16	0.82
4. สามารถแนะนำการใช้สถานที่และอุปกรณ์อย่างถูกต้องและ ปลอดภัย	3.49	0.67
5. อื่น ๆ	0.00	0.00
<u>คานกิจกรรมเสริมหลักสูตร</u>		
1. สามารถเข้าใจปรัชญาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ดีขึ้น	3.49	0.72
2. เข้าใจวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่าง โรงเรียนหรือสถานศึกษาดีขึ้น	3.64	0.64
3. สามารถจัดกิจกรรมบรรณาการได้ถูกต้องเหมาะสม	2.94	0.92
4. เห็นความสำคัญและช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมความสามารถ คานต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษามากขึ้น	3.56	0.62
5. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 11 จะเห็นว่า การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาบัณฑิตไปใช้ในบ้านสถานที่และอุปกรณ์นั้น ได้แก่ การจัดหา ทัศนศึกษา เก็บรักษาอุปกรณ์การเรียน การปรับปรุงทัศนศึกษาให้ดีขึ้นและถูกสุขลักษณะ และการแนะนำการใช้สถานที่และอุปกรณ์อย่างถูกต้องและปลอดภัยนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง ส่วนค่านักกิจกรรมเสริมหลักสูตรนั้นพบว่า ความเข้าใจวัตถุประสงค์การจัดการแข่งขันกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียนหรือสถานศึกษา และการเห็นความสำคัญและช่วยเหลือสนับสนุน ส่งเสริมความสามารถด้านต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษานั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับมาก แต่ความสามารถเข้าใจปรัชญาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและการจัดกิจกรรมบรณกิจการได้ถูกต้องเหมาะสมนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

คุรุวิทยุทวิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ในด้านการหาความรู้เพิ่มเติม

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. สามารถวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่ได้ดีขึ้น	3.35	0.77
2. ทำให้เห็นความสำคัญและมีความเข้าใจในการเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาวิชาการมากขึ้น	3.68	0.49
3. สามารถแนะนำช่วยเหลือเพื่อนครูให้มีความรู้และก้าวหน้าทางวิชาการมากขึ้น	3.43	0.70
4. ทำให้เห็นความสำคัญในการคนควา จัดทำตำรา เอกสารหรือผลงานวิชาการด้านต่าง ๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่นมากขึ้น	3.74	0.48
5. ทำให้เห็นความสำคัญในการศึกษาต่อหรือศึกษาเพิ่มเติมยิ่งขึ้น	3.68	0.58
6. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 12 จะเห็นว่า การใช้ความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ในด้านการหาความรู้เพิ่มเติม คือ การเข้าร่วมประชุมหรือสัมมนาทางวิชาการ การคนควาจัดทำตำราหรือเอกสารทางวิชาการเพื่อตนเองและผู้อื่น และการเห็นความสำคัญในการศึกษาต่อเพิ่มเติมนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับมาก ส่วนการวิจัยเพื่อหาความรู้ใหม่และการแนะนำช่วยเหลือเพื่อนครูให้มีความรู้และก้าวหน้าทางวิชาการนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ในด้านบริการ

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. ความเห็นสำคัญและสามารถเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษา และการกีฬาแก่ชุมชนมากขึ้น	3.70	0.59
2. มีความต้องการให้บริการแก่ชุมชนมากขึ้น	3.57	0.67
3. มีความต้องการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในหน่วยงานให้ดีขึ้น	3.68	0.51
4. เห็นความสำคัญและสามารถส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนนักศึกษา และการบริการด้านสุขภาพมากขึ้น	3.56	0.64
5. เห็นความสำคัญในการสำรวจความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินการและการให้บริการของสถานศึกษามากขึ้น	3.39	0.71
6. เห็นความสำคัญในการสำรวจความต้องการของนักเรียนนักศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือตามสมควร	3.43	0.59
7. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่า การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ด้านบริการ คือ การเผยแพร่ความรู้ทางพลศึกษาและการกีฬาแก่ชุมชน การให้บริการแก่ชุมชน การส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรในหน่วยงานและนักเรียนนักศึกษา ได้ใช้ประโยชน์ในระดับมาก ส่วนการสำรวจความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการดำเนินการและการให้บริการของสถานศึกษากับการสำรวจความต้องการของนักเรียนนักศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือตามสมควรนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้
ในท่านมนุษย์สัมพันธ์

ความคิดเห็น	\bar{X}	SD
1. เห็นความสำคัญและสามารถปรับตัวกับ ผู้บังคับบัญชา ได้ดีขึ้น	3.43	0.62
2. เห็นความสำคัญและสามารถปรับตัวกับ เพื่อนร่วมงาน ได้ดีขึ้น	3.59	0.57
3. เห็นความสำคัญและสามารถปรับตัวกับ นักเรียนนักศึกษา ได้ดีขึ้น	3.56	0.57
4. เห็นความสำคัญและสามารถปรับตัวกับ สภาพแวดล้อมและบุคคล ในท้องถิ่นได้ดีขึ้น	3.48	0.64
5. สามารถปรับตัวกับ งานหรือหน้าที่ ที่ต้องรับผิดชอบดีขึ้น	3.74	0.48
6. อื่น ๆ	0.00	0.00

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในด้านการปรับตัวกับเพื่อนร่วมงาน นักเรียนนักศึกษาและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับมาก ส่วนการปรับตัวกับผู้บังคับบัญชาและการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมและบุคคลในท้องถิ่นนั้นได้ใช้ประโยชน์ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15. ผลงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัย

ประเภทของผลงาน	รายละเอียด
ตำราที่เขียนเสร็จแล้ว	
1 - 2 เล่ม	30.61
3 - 5 เล่ม	7.14
6 - 10 เล่ม	2.04
มากกว่า 10 เล่ม	2.04
ตำราที่อยู่ระหว่างการเขียน	43.88
ประเภทของตำรา	
แต่ง	19.40
แต่งและเรียบเรียง	67.17
แปล	13.43
งานวิจัยที่สำเร็จแล้ว	
1 - 2 เรื่อง	24.59
3 - 5 เรื่อง	4.08
6 - 10 เรื่อง	1.02
มากกว่า 10 เรื่อง	0.00
งานวิจัยที่กำลังทำอยู่	30.61
บทความที่เขียนเสร็จแล้ว	
1 - 2 เรื่อง	18.37
3 - 5 เรื่อง	10.21
6 - 10 เรื่อง	6.12

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประเภทของผลงาน	ร้อยละ
มากกว่า 10 เรื่อง	3.06
จำนวนเรื่องไม่ได้	1.02
จัดหรือร่วมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ.	
1 - 2 ครั้ง	31.63
3 - 5 ครั้ง	25.51
6 - 10 ครั้ง	4.08
มากกว่า 10 ครั้ง	9.18
จำนวนครั้งไม่ได้	6.12
ปรับปรุงหลักสูตร	
1 - 2 ฉบับ	38.78
3 - 5 ฉบับ	3.06
6 - 10 ฉบับ	0.00
มากกว่า 10 ฉบับ	1.02
อื่น ๆ	4.08
ยังไม่มีผลงาน	9.18
วิทยานิพนธ์ที่ได้นำเผยแพร่	40.82

จากตารางที่ 15 จะเห็นว่าผลงานทางวิชาการของมหาบัณฑิตนั้นมีหลายประเภท ในประเภทแรก คือ การเขียนตำรา ปรากฏว่า มหาบัณฑิตที่เขียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 30.61 เขียนระหว่าง 1 ถึง 2 เล่ม และพบว่า บางคนเขียนมากกว่า 10 เล่ม ส่วน มหาบัณฑิตที่กำลังอยู่ระหว่างการเขียนมีร้อยละ 43.88 ประเภทตำราที่เขียนพบว่า การ

แต่งและเรียบเรียงมากที่สุด คือ ร้อยละ 67.17 การแปลมีน้อยที่สุด ส่วนงานวิจัยนั้น มหาวิทยาลัยสวนใหญ่ทำระหว่าง 1 ถึง 2 เรื่อง ร้อยละ 24.59 และกำลังดำเนินการวิจัยอยู่ ร้อยละ 30.61 เกี่ยวกับบทความทางวิชาการนั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ระหว่าง 1 ถึง 2 เรื่องมากที่สุด คือ ร้อยละ 18.37 และบางคนเขียนมากกว่า 10 เรื่อง การจัดหรือร่วมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ มหาวิทยาลัยสวนใหญ่มีส่วนร่วมระหว่าง 1 ถึง 2 ครั้ง ร้อยละ 31.63 และมหาวิทยาลัย ร้อยละ 9.18 มีส่วนร่วมมากกว่า 10 ครั้ง ในด้านการปรับปรุงหลักสูตรนั้น มหาวิทยาลัยสวนใหญ่ได้ปรับปรุงระหว่าง 1 ถึง 2 ฉบับ คือ ร้อยละ 38.78 ประเภทอื่นมีร้อยละ 4.08 ส่วนมหาวิทยาลัยที่ยังไม่มีผลงานทางวิชาการเลย คือ ร้อยละ 9.18 วิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยที่ได้นำเสนอให้แพร่หลายมีร้อยละ 40.82

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การมีส่วนร่วมในสมาคมวิชาชีพของมหابัณฑิต

สมาคมและกิจกรรมของสมาคม	ร้อยละ
<u>สมาชิกสมาคมวิชาชีพหรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ</u>	
สมาคมศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย	75.51
สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย	4.08
สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์	0.00
ครูสภา	32.65
อื่น ๆ	16.33
ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมใด ๆ	14.29
<u>การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาคมวิชาชีพ</u>	
การประชุมใหญ่ประจำปีสำหรับสมาชิก	57.14
การสัมมนาวิชาการ	70.41
เขียนบทความลงวารสาร	17.35
เสนอแนะข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคม	26.53
การประชุมวิชาการประจำปี	52.04
การเผยแพร่กิจกรรมของสมาคม	21.43
การจัดหาสมาชิกสมาคม	25.51
อื่น ๆ	5.10
ไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมใด ๆ	14.29

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าความหาบัณฑิตเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพมากถึงร้อยละ 75.51 รองลงมาได้แก่ การเป็นสมาชิกครูสภา ร้อยละ 32.65 มหাবัณฑิต ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกสมาคมใด ๆ เลยมีอยู่ร้อยละ 14.29 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของ

สมาคมวิชาชีพนั้นพบว่า มหาวิทยาลัยมีส่วนร่วมในการสัมมนาวิชาการมากที่สุด คือ ร้อยละ 70.41 รองลงมาได้แก่ การประชุมใหญ่ประจำปีสำหรับสมาชิก คือ ร้อยละ 57.14

โครงการพัฒนาวิชาชีพพลศึกษาของมหาวิทยาลัย

โครงการพัฒนาวิชาชีพพลศึกษานั้น มหาวิทยาลัยได้ให้ข้อมูลไว้หลายประการด้วยกันในที่นี้ผู้วิจัยจะขอนำเสนอโดยแยกแยะแต่ละด้านดังต่อไปนี้

- ก. ด้านการเรียนการสอน ได้มีมหาวิทยาลัยเสนอตามลำดับ มากน้อยดังนี้
 1. พัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร สถานศึกษาและนิสิตนักศึกษาทางพลศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ ความรับผิดชอบในหน้าที่และมีคุณธรรม
 2. ยกกระดับการศึกษาของครูพลศึกษาให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของสังคมมากขึ้น
 3. พัฒนาหลักสูตร และการสอนวิชาพลศึกษาแต่ละระดับให้ตรงเป้าหมายของการพลศึกษาอย่างแท้จริง
 4. ขยายการสอนสาขาวิชาพลศึกษาในระดับปริญญาบัณฑิตให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มผลผลิตของครูพลศึกษาให้เพียงพอ
 5. ให้มีการวิจัยด้านการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้
 6. ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งที่มีการสอนพลศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยควร จัดให้มีมาตรฐานการศึกษาอย่างเดียวกัน
 7. ส่งวนวิชาชีพพลศึกษาสำหรับผู้จบการศึกษาทางพลศึกษาโดยตรงเท่านั้น โดยเสนอแนะให้กระทรวงศึกษาธิการออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับสำหรับคุณสมบัติของครูพลศึกษา

ข. ค่านการเผยแพร่วิชาการและการบริการ

1. เผยแพร่ความรู้ทางวิชาการโดยให้สมาคมวิชาชีพเป็นสื่อในการดำเนินการ นอกจากนี้ควรให้สื่อสารมวลชนได้มีบทบาทในการเผยแพร่แก่ชุมชน และสถานศึกษาอื่น ๆ รวมทั้งการให้บริการคานกิจกรรม อุปกรณ์ และสถานที่สำหรับกิจกรรมทางพลศึกษาให้แก่ชุมชนและสถานศึกษาอื่น ๆ ด้วย

2. เขียนตำราและบทความทางวิชาการ เผยแพร่ให้มากขึ้นโดยให้มหาวิทยาลัยและสมาคมวิชาชีพได้มีบทบาททั้งสองฝ่าย

3. จัดศูนย์เยาวชนในชุมชนโดยเน้นทางคานการจัดหรือบริการเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีพละานามัยดี

4. เผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ ทางการพลศึกษาทั้งในรูปเอกสารและอื่น ๆ แก่บุคคลในวิชาชีพพลศึกษาและบุคคลอื่นทั่วไป

ค. คานกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ในคานนี้มหาวิทยาลัยได้เสนอเพียงเรื่องการจัดการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่มีมหาวิทยาลัยหลายท่านได้เสนอในแนวเดียวกัน คือ การจัดกีฬาภายในและระหว่างโรงเรียนนั้นควรมีคอกคคติหรือเป้าหมายของวิชาพลศึกษาเป็นสำคัญไม่ควรเน้นในรูปของการแข่งขัน

ง. คานบุคลากร

1. ครูพลศึกษาควรได้มีการปรับปรุงคนใหญ่รวมงานและบุคคลทั่วไป เกิดทัศนคติหรือภาพพจน์ที่ดีต่อครูพลศึกษาและวิชาชีพพลศึกษา

2. ให้ความรู้ที่ถูกต้องทางพลศึกษาแก่ผู้บริหารในระดับสูงขึ้นไปและควรให้ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการประชุมสัมมนาวิชาการทางการพลศึกษาด้วย เพื่อให้ผู้บริหารเข้าใจและทราบถึงบทบาทและความก้าวหน้าของวิชาพลศึกษา

จ. คำอื่น ๆ

1. จัดประชุมหรือสัมมนาหรืออบรมทางวิชาการและกิจกรรมทาง
ผลศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

2. ตั้งสมาคมหรือชมรมครูผลศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
เพื่อให้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน
และการจัดประสบการณ์แก่นิสิตบัณฑิตศึกษา

ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยได้เสนอไว้นั้น ได้เสนอแนะอย่างกว้าง ๆ
พอสรุปได้ดังนี้

ก. การจัดหลักสูตร มีข้อเสนอแนะหลายประการดังนี้

1. เนื้อหาวิชาในหลักสูตรควรทันต่อเหตุการณ์หรือการเปลี่ยนแปลง
ทางสังคมและทางการศึกษา

2. เนื้อหาวิชาควรให้สอดคล้องกับหลักสูตรในระดับที่ต่ำกว่าเพื่อการ
นำไปใช้จะได้สัมพันธ์กัน

3. การจัดหลักสูตรควรศึกษาวัตถุประสงค์ของการผลศึกษาอย่างถ่อง
แทเสียก่อน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผลศึกษาได้

4. เนื้อหาของหลักสูตรควรมุ่งพัฒนาบุคคลก่อนเป็นอันดับแรก เพราะ
เมื่อบุคคลพัฒนาแล้วจึงจะสามารถทำให้วิชาการและบุคคลอื่นพัฒนาไปด้วย

5. เนื้อหาวิชาควรมีแต่วิชาผลศึกษาเท่านั้น ไม่ควรมีวิชาสุขศึกษา
รวมด้วย

6. การจัดหลักสูตรควรจะสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทยในปัจจุบัน

7. ควรมีการจัดวิชาที่เสริมหลักสูตรในแนวของการพบทวนความรู้เดิมหรือเพิ่มความรู้ใหม่ ๆ ทางพลศึกษาในระยะสั้น ซึ่งให้เรียนโดยไม่มีหน่วยกิต

8. ควรเพิ่มหน่วยกิตและรายวิชา เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ที่แน่นแฟ้นขึ้น สำหรับการนำไปสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

9. เนื้อหาวิชาที่ควรเพิ่มหรือเน้นให้มากขึ้น ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาและพลศึกษาทุกระดับ การนิเทศทางพลศึกษา การวิจัยทางพลศึกษา และการวิจัยเชิงทดลองทางการพลศึกษา การเข้าสังคมและการปรับตัวในสังคม การส่งเสริมค่านิยมทางพลศึกษา หลักการฝึกกีฬา การบริหารการศึกษาทุกด้าน พลศึกษากับสังคม การบริการชุมชน การสัมมนาทางพลศึกษา วิชาภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความสามารถพอที่จะอ่านตำราภาษาอังกฤษได้ ความรู้เกี่ยวกับกติกากีฬาหรือกรีฑาที่เปลี่ยนแปลงใหม่ รวมทั้งการตัดสินกีฬาต่าง ๆ ด้วย ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์พลศึกษา รวมทั้งปัญหาการทุจริตในการจัดซื้ออุปกรณ์พลศึกษา และความรู้ทางคานมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์

ข. การเรียนการสอน

1. นิสิตควรมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อนเพื่อจะได้ทราบถึงสภาพปัญหาและความเป็นจริงจึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ไขปัญหาคือหรือนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ถูกต้องเหมาะสม

2. นิสิตควรเรียนเต็มเวลาเพื่อจะได้ใช้เวลาศึกษาอย่างจริงจัง

3. ควรปรับปรุงวิธีการและเกณฑ์ในการพิจารณานิสิตเข้าศึกษา โดยพิจารณาจากความรู้ทางด้านพลศึกษา ความสามารถทางการศึกษา และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา

4. นิสิตควรรหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ

5. นิสิตควรพัฒนาตนเองให้เป็นแบบอย่างที่ดีสมกับการที่จะออกไป

เป็นครูพลศึกษา

6. นิสิตควรมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ในการเรียน มีใฝ่อาสียแต่เพียงความจำเท่านั้น

7. นิสิตควรมีโอกาสได้นึกฝนทักษะในกิจกรรมพลศึกษาให้มีความสามารถพอที่จะไปทำการสอนได้ เพราะมหาบัตติที่สำเร็จออกไปปฏิบัติงานนั้นมีจำนวนไม่น้อยที่ต้องสอนภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่สอนในระดับมัธยมศึกษา แม้แต่ผู้ที่สอนในระดับอุดมศึกษาก็มีไม่น้อยที่ต้องสอนภาคปฏิบัติเช่นกัน

8. การทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตควรจะรวบรวมปัญหาจากการประชุมวิชาการมาพิจารณาบ้าง เพื่อการวิจัยนั้นจะได้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือทันต่อเหตุการณ์

9. ควรควบคุมคุณภาพของวิทยานิพนธ์โดยให้มีการวิจัยที่สามารถให้ความรู้ได้อย่างกว้างขวางและเป็นที่น่าสนใจของบุคคลในสาขาวิชาอื่น ๆ ด้วย เพื่อบุคคลอื่นจะได้มีความรู้ความเข้าใจในวิชาพลศึกษามากยิ่งขึ้น และยังเป็นการพัฒนาวิชาชีพพลศึกษาให้กว้างขวางยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรจะให้อาจารย์ที่ควบคุมวิทยานิพนธ์ในเรื่องหรือค่านใดก็ตามควรจะเป็นผู้สันทัคในค่านนั้นจริง ๆ เป็นผู้ควบคุม

10. วิธีสอนต่าง ๆ ของอาจารย์ควรจะมีตัวอย่างค่านปฏิบัติให้ นิสิตได้เห็น

11. อาจารย์ผู้สอนควรให้ความรุกรุคคุณธรรมแก่นิสิต

12. อาจารย์ผู้สอนควรจัดหาตำราใหม่มากขึ้นกว่าที่มีอยู่

13. การสอนควรจัดหาวิทยากรใหม่มากขึ้น

14. การสอนควร เน้นเนื้อหาและการปฏิบัติให้ใกล้เคียงกัน

15. ควรเพิ่มบุคลากรที่มีคุณวุฒิและประสบการณ์ทางพลศึกษาโดยตรง

มาทำการสอน

16. อาจารย์ผู้สอนควรวางแผนการสอนให้รัดกุม มีความรับผิดชอบในการสอน มีความตั้งใจสอนอย่างจริงใจมิใช่เพียงแต่พอให้สอนผ่านไปเท่านั้น

17. งานที่กำหนดให้ นิสิตทำควรจะเป็นแนวความคิดมากกว่าการให้
แปล หรือลอกเลียนจากต่างประเทศ

18. อาจารย์ผู้สอนและนิสิตต้องยอมรับความคิดที่ถูกต้องของบุคคลอื่น

19. อาจารย์ผู้สอนควรให้ความรู้ใหม่ ๆ แก่นิสิตเสมอถ้ามีความรู้ใหม่
ในค่านที่จะเป็นประโยชน์ต่อนิสิต

20. การสอนควรให้นิสิตได้เห็นสภาพความเป็นจริงและปัญหาของการ
พลศึกษาและแนวทางที่จะนำไปแก้ไขหรือนำไปปฏิบัติได้

21. การสอนควร เน้นปรัชญาและอุดมการณ์ของการพลศึกษาในแนว
เดียวกันให้เด่นชัด

ค. การจัดประสบการณ์

1. ประสบการณ์ต่าง ๆ ควรให้นิสิตได้รับก่อนสำเร็จการศึกษามากที่สุด

2. ควรให้นิสิตได้ฝึกปฏิบัติจากหลักทฤษฎีให้มาก

3. ควรให้นิสิตได้มีความสัมพันธ์กับนิสิตสถาบันอื่นที่เรียนในสาขาวิชา

เดียวกัน

4. ควรให้นิสิตได้มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารบ้าง

5. การไปทำงานควรให้นิสิตได้มีประสบการณ์จากสถานศึกษาทางพลศึกษา
ทุกสังกัดได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู มหาวิทยาลัย และการไปทำงานนั้นไม่จำเป็นต้อง
ไปคูโกลมากเพราะเป็นการสิ้นเปลืองมาก เชื่อว่าการงานในที่โกล ๆ หรือไม่โกล
มากนักก็จะได้ประโยชน์เท่ากัน ถ้าต้องการให้นิสิตได้เห็นตัวอย่างสถานศึกษาที่ดีเพื่อนำ
ไปปฏิบัติก็ควรให้นิสิตได้เห็นโคศึกษาจากตัวอย่างที่ดีจริง ๆ

6. นิสิตควรได้มีโอกาสติดต่อประสานงานกับเพื่อนร่วมอาชีพบ้าง

ง. อื่น ๆ

1. งานวิจัยใหม่ ๆ ของนิสิตควรได้รับการเผยแพร่ให้มากขึ้น

2. ให้นิสิตได้มีโอกาสเข้าร่วมหรือจัดการสัมมนาวิชาการเสมอ
3. นิสิตควรส่งเสริมความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันให้มาก
4. ควรมีการควบคุมคุณภาพของมหามัณิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย